

Mødet den 3. Oktober 1929.

- . (J. Nr. 455—1929). Cirkulære fra Socialministeriet angaaende Takster for Forsørgelsesanstalter og Alderdomshjem.

Toges til Efterretning.

- . Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakter med:

a. (J. Nr. 22²⁸—1929). Murermester Klostergaard Sørensen og Inspektør Nielsen.

b. (J. Nr. 22³⁰—1929). Murermester Bendixen og Tømrmester N. Gravesen.

c. (J. Nr. 22²⁹—1929). Murerm. A. M. Knudsen.
Toges til Efterretning.

- . (J. Nr. 422—1929). Indstilling om, at Sporvejenes Regnskab optages i Kommunens Hovedregnskab. (Side 158).

Fra Sporvejsudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Tilbagesendes Byraadet, idet Udvalget kan tiltræde Budgetudvalgets Indstilling. Den nye Ordning foreslaas at træde i Kraft fra 31. Marts 1930«.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at Udgiften til de vedtagne Udvidelser selvfølgelig afholdtes af Sporvejenes Kassebeholdning.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 371—1929). Sagen angaaende Aarhus Hospitals Andragende om Alumnens Optagelse paa De gamles Hjem's Sygeafdeling. (Side 152).

Fra Aldersrenteudvalget forelæa følgende Erklæring:

»Tilbagesendes tjenstlig, idet man under Hensyn til, at det nu fra Stiftsøvrigheden er anført, at Aarhus Hospital er villig til at betale for de ommeldte Patienters Kur i »De gamles Hjem«s Sygeafdeling, skal udtale, at Udvalget hele Tiden har været klar over, at Betaling vilde finde Sted, men desuagtet maa man stadig fastholde sit Standpunkt i Sagen, da Kommunen til enhver Tid maa have fuld Raadighed over Sygeafdelingen til Brug for de Aldersrentenydere, der er ubemidlede, og som ikke ad anden Vej er sikret Kur og Pleje«.

A n d r. B i t s c h henviste til Udvalgets Erklæring. Hele Udvalget var enigt om, at Kommunen hverken har Ret eller Pligt til at optage saadanne, som var sikret Kur og Pleje paa anden Maade. Hvorvidt Myndighederne kunde tvinge Kommunen dertil, vilde jo vise sig, men Udvalget fastholdt i hvert Fald sit Standpunkt.

Tiltraadtes.

5. **Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for:**
- (J. Nr. 3⁹—1929). Forskønnelsesudvalget.
 - (J. Nr. 3¹⁰—1929). Slagtehuset.
 - (J. Nr. 3¹¹—1929). Kirkegaardene.
 - (J. Nr. 3¹²—1929). Brolægningsvæsenet.

2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

6. **Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for:**
- (J. Nr. 3¹³—1929). Forsørgelsesvæsenet.
 - (J. Nr. 3¹⁴—1929). Belysningsvæsenet.

Overgik til 2. Behandling.

7. (J. Nr. 431—1929). Andragende fra Hotel Royal om Tilladelse til Udbygning paa Fortovet i Bispegade.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan ikke anbefale nogen Udbygning paa Fortovet uden for Byggelinien.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at det havde kostet Kommuen mange Penge at faa Gaden udvidet og Forholdene ordnet omkring Hotel Royal, og saa kunde man ikke bagefter lade Fortovene overbygge.

Kunde ikke bevilges.

8. (J. Nr. 369—1929). Andragende fra Holme Sogns Grundejerforening om Anlæg af Gang- og Cyklesti fra Frederikshøj til Kommuneskellet.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan for Tiden ikke anbefale, at Andragendet imødekommes.

B o r g m e s t e r e n vilde hertil sige, at Byraadet naturligvis ikke kunde forhandle med en Grundejerforening i en anden Kommune om Anlæg af Veje. Oddervejen vilde selvfølgelig engang blive istandsat og moderniseret ligesom de andre Landeveje, men indtil den Tid kom, var der næppe Grund til at foretage sig noget.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 342²—1929). Indstilling fra Brolægningsudvalget om Forbud mod Ruteautomobilkørsel i en Del svævre Gader i den indre By. (Side 184).

A n d r. B i t s c h erindrede om, at Sagen blev udsat sidste Gang paa Foranledning af den borgerlige Gruppes Formand, for at de borgerlige Medlemmer i Udvalget kunde faa Tid til at sætte sig ind i Sagen. Men Udvalget havde forøvrigt beskæftiget sig med Spørgsmaalet i det sidste halve Aar, saa man maatte gaa ud fra, at

de var inde i Forholdene. Flertallet fastholdt sit Forslag.

J. C h r. M ø l l e r fandt ikke Anledning til at takke Flertallet for dets Stilling overfor Mindretallets Ønsker; men Taleren havde alligevel tænkt sig, der kunde være Hensyn at tage, om ikke til Mindretallet eller Rutebilejerne, for disse havde ikke været særlig energiske for at skaffe sig Plads, men overfor Byens Næringsdrivende, idet der ved dette Forslag skete en Forrykkelse,, som vilde ramme mange af disse haardt. Taleren troede heller ikke, at Landboerne vilde sige Tak til Aarhus derfor, og det kunde let bevirke, at der ikke kom saa mange Folk til Byen. En By som Randers vilde nok være virksom i den Anledning. Færdselen af saa mange Biler gennem Dynkarken vilde ogsaa blive ret vanskelig. Men særlig af Hensyn til Byens Erhvervsdrivende vilde den borgerlige Gruppe stemme imod Forslaget.

L e o n h a r d H a n s e n fandt, at Fabrikant Møller her var kommen paa en Limpind; det Standpunkt, han forfægtede, var opagiteret af et bestemt Blad i Byen, og Rutebilejerne, der først og fremmest maatte være interesserede i Spørgsmaalet, havde overhovedet ikke ladet høre fra sig; de maatte vel mene, at det var berettiget af Byraadet at henvise dem til andre Gader og Pladser. Der var ikke Tvivl om, at langt den største Del af Byens Befolkning delte Flertallets Syn paa Sagen, for den gik jo blot ud paa at lave en Færdselsordning, der var betryggende for Byens Borgere. Men Taleren vilde særlig pege paa Fabrikant Møllers gentagne Udtalelser om Landboerne, der vilde være utilfredse med Forslaget. Hvis det skulde blive en Virkning af Forbudet, at der kom færre Folk til Aarhus, var

det Fabrikant Møller og hans Meningsfællers Skyld, for Fabrikanten havde ved sine Udtalelser ligefrem søgt at gejle Landboerne op imod Aarhus og faa dem til at tro, at Meningen med Forslaget var at forbyde dem Adgang til Byen. Selvfølgelig vilde enhver fornuftig Mand fra Landet forstaa, at det havde intet som helst paa sig, idet der blev tilbudt dem andre Gader og Pladser. Men det skulde alligevel ikke staa uimodsagt i Byraadet, for naturligvis ønskede man at faa saa mange Landboere til Byen som muligt; Forslaget gik kun ud paa at gøre det mere bekvemt for dem, og Amtmandstøften laa ikke uden for Byen. Der var ogsaa andre Næringsdrivende i Byen end dem omkring Domkirken, der havde Krav paa Landboernes Besøg, og vilde nogen vedblivende søge disse, fandt de dem nok alligevel.

J. F o g h M o g e n s e n protesterede mod Fabrikant Møllers Udtalelser om, at man vilde sætte en Mur op omkring Byen og forbyde Landboerne Adgang hertil. Man vilde tværtimod gøre det saa godt som muligt for dem. Byraadet havde i sin Tid givet Rutebilejerne Tilladelse til at køre i disse Gader, men paa den udtrykkelige Betingelse, at Byraadet til enhver Tid kunde tage Tilladelsen tilbage og forbyde Kørselen der, naar man fandt det nødvendigt. Trafikken var nu bleven saa stor, at det var en Nødvendighed at faa en anden Ordning, og at forsøge med ensrettet Kørsel, som Murermester Rasmussen i Udvalget havde foreslaaet, vilde sikkert ikke være nogen Fordel, men snarere gøre Trafikken endnu vanskeligere. Selvfølgelig burde man tage Hensyn til Byens Næringsdrivende, og det var ogsaa dem, der først og fremmest skulde have Lov at køre paa Byens Gader. Det var vist hverken af

Kærlighed til Aarhus By eller til Landboerne, at Bilruterne var oprettet, men i rent Forretningsøjemed. Tiden var nu kommen, hvor det var nødvendigt at skære igennem for at faa en anden Ordning, og Taleren vilde derfor anbefale Flertallets Forslag.

C h r. C h r i s t i a n s e n gjorde opmærksom paa, at allerede i Byraadsmødet den 15. Juni udtalte Borgmesteren, at den Dag snart vilde komme, hvor man blev nødt til at forbyde Kørsel med Rutebiler i de snævre Gader. Forslaget kunde derfor ikke være nogen Overraskelse for Mindretallet, og Fabrikant Møllers Tale om, at man ikke vilde give Mindretallet Tid til at sætte sig ind i Sagen, passede derfor ikke. Man savnede hos den borgerlige Gruppe et reelt Standpunkt til hele dette Problem; det var ikke noget Spørgsmaal om de Næringsdrivende, for Byraadet havde ikke nogen Pligt til at skaffe dem Kunder; det var et rent Færdselsspørgsmaal, som Byraadet maatte varetage for hele Befolkningens Skyld. De borgerlige Medlemmer havde flere Gange sagt, at de nuværende Forhold var ikke ideelle; det var da naturligt, at man forsøger at gøre dem bedre, men det kunde kun ske ved at opsigse Ruterne, hvorefter der kunde komme en reel Forhandling. Det havde maaske voldet nogen Vanskelighed, at Rutebilejerne ikke var enige, men en Opsigelse kunde sikkert ogsaa virke i den Retning. Angaaende Landboerne skulde ingen faa Taleren til at tro, at der kom færre af disse til Byen, enten Holdepladsen blev paa Amtmandstoften, ved Østbanegaarden, i Rosensgade eller et hvilket som helst andet Sted. De Forretningsdrivende vilde heller ikke faa mindre Søgning af den Grund, og hvorfor skulde Landboerne flytte deres For-

retningsforbindelse, fordi de eventuelt bliver sat af 5 Minutters Gang derfra; dette Argument blev kun brugt i Mangel af bedre. Ensrettet Kørsel i en Del Gader var ikke nogen ordentlig Løsning og egentlig slet ikke en Forbedring. Det Møde, der for en Tid siden blev afholdt af Nordre Grundejerforening, viste ingen stor Interesse for Sagen; det var mest Byraadsmedlemmer og Rutebilejere, der optraadte, og de Forretningsdrivende hørte man ikke meget til. Taleren vilde anbefale Flertallets Forslag.

J. P e r r e g a a r d pegede paa, at for Øjeblikket havde man Rutebilstationer henved en halv Snes Steder her i Byen, og ingen kunde finde ud af, hvor de forskellige Ruter fandtes. Det var et uheldigt Forhold; denne Trafik maatte centraliseres, og det samme havde Rutebilejerne indset, da de gik til Byraadet for at faa en anden Ordning. Det gik ogsaa ganske godt med Forhandlingerne, og der var Enighed om, at Amtmandstøften var en ideel Plads, men saa ragede Bilejerne uklar indbyrdes, hvorefter det gik i Stykker. Der var ogsaa foreslaaet at lave 2 Rutebilstationer, og Byraadet havde anmodet dem om at finde en Plads i Nordre Bydel; det havde de ikke gjort, men ladet alt gaa i den gamle Slendrian, og der var da ikke andet at gøre end at opsiges dem. Paa det omtalte Møde i Nordre Grundejerforening havde en Bagermester i Studsgade udtalt, at ved at flytte Holdepladsen fra Hotet »Jylland«, vilde han sælge færre Kager til Landboerne om Lørdagen. Det var en Tale, man kunde forstaa, og egentlig noget af det fornuftigste, som blev sagt paa Mødet; de fleste vidste vidste ikke, hvad de vilde. Taleren var noget forbavset over Fabrikant Møllers Stilling

til Sagen, for en halv Snes af Byens Grosserere havde udtalt Ønske om at faa en samlet Plads til Rutebilerne, da det var aldeles utaaleligt for dem at skulle bringe Varerne saa mange forskellige Steder. Det viste, at de Konservative i Byraadet var gaaet forkert i Byen, og de burde snarest finde et andet Standpunkt. Forhaabentlig fik man ogsaa inden altfor længe en samlet Plads til Fragtbilerne.

J. C h r. M ø l l e r havde det Indtryk, at Fler-tallet egentlig ikke var særlig glad for Sagen, ellers behøvede man næppe at sende 4 Mand i Ilden for at forsvare den. Hr. Leonhard Hansen var som sædvanlig meget højt oppe og udtalte, at Taleren var kommet paa en Limpind og havde begaaet en Dumhed. Taleren skulde forøvrigt nok selv svare dertil, hvis han begik Dumheder. Naar Leonhard Hansen talte om en forsvarlig Færdselsordning, vilde Taleren spørge, om det blev forsvarligt at have de mange Rutebiler kørende gennem Dynkarken. Iøvrigt havde Leonhard Hansen tidligere udtalt, at der var udmærket Plads til Biler omkring Domkirken, men han var maaske nu blevet belært om, at det maa ikke siges. Angaaende at Taleren forsøgte at gejle Landboerne op for at holde dem borte fra Aarhus, saa vilde Taleren staa ved sine Udtalelser, for hvis alle skulde tvinges til at køre til Amtmands-toften, vilde det sikkert bevirke, at adskillige blev borte. Hvis der var brede Gader nok at køre i, som Fogh Mogeusen udtalte, hvorfor havde Ud-valget saa ikke anvist disse samtidig med, at man opsagde de andre; men der var ikke i For-slaget nævnt en eneste Gade, hvor de maatte køre. Hr. Christiansens Udtalelse, at Byraadet ikke skulde skaffe de Næringsdrivende Kunder,

var maaske rigtigt, men man skulde dog heller ikke arbejde paa at skaffe dem af med Kunderne, og det havde en ikke ringe Betydning for de Næringsdrivende, hvor Rutebilerne har Holdeplads. Hr. Perregaard havde Ret i, at Gros-sererne og de større Forretningsdrivende helst vilde have Rutebilerne samlet paa eet Sted; men Taleren stod ikke her og talte for sine egne Interesser ligesom den før nævnte Bager, men derimod for samtlige Næringsdrivendes Interesser.

R a s m u s R a s m u s s e n skulde ikke have taget Ordet i Dag, hvis ikke Fogh Mogensen havde beskyldt Taleren for noget, som han ikke havde sagt. Der var ikke sket andet, end at Taleren under Forhandlingerne i Udvalget havde henstillet at undersøge Muligheden for ensrettet Kørsel i enkelte Gader og maaske derved løse Spørgsmaalet paa en tilfredsstillende Møde; men det vilde Flertallet overhovedet ikke forhandle om. Hr. Fogh Mogensen var engang kørt fast med sin Bil ved Vennelyst, og det skulde nu andre undgælde for. Leonhard Hansen var ked af at høre det med Landboerne; men det kunde ikke nytte at staa og sige, at man gerne vil have dem til Byen, naar man saa i næste Øjeblik slaar Porten i for dem, og dette gjorde man ved dette Forslag. Landboerne havde aldrig været særlig glade ved Aarhus, og dette Forslag vilde ikke gøre Forholdet bedre; men det var selvfølgelig lettest at skyde Skylden paa andre, hvis det fik saadanne Følger. Taleren vilde anbefale, at der først sker en Forhandling om Spørgsmaalet.

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at denne Sag slet ikke var kommen fra Bro-lægningsudvalget, men fra Rutebilejerne, som ret-

tede Forespørgsel til Byraadet om at faa anvist en anden Plads. Sagen blev da henvist til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, hvoraf ogsaa Fabrikant Møller var Medlem, og man var i Udvalget fuldstændig enige om at henvise dem til Amtmandstoften. Ogsaa alle Aarhusbladene fandt denne Plads udmærket, men senere havde et enkelt Blad skiftet Standpunkt, og samtidig gjorde Fabrikant Møller det samme, men han havde aldrig i Udvalget foreslaaet nogen anden Plads. Angaaende Landboerne var Forholdet det, at de kom i stadig større Tal til Aarhus, fordi de kunde købe deres Varer billigere der end i de mindre Byer, og de var vist fornuftige nok til at vedblive dermed. Taleren kunde ikke indse, at Amtmandstoften laa ubelejligt for nogen af Bilruterne, selv fra Grenaavejen, for Passagererne kunde jo staa af, hvor de ønskede; det var dog bekvemmere for dem end at have Holdeplads ved Østbanegaarden. Angaaende Fragtbilerne skulde Taleren ikke lægge Skjul paa, at det Spørgsmaal ogsaa havde været paa Tale; der var udmærket Plads til dem ogsaa paa Amtmandstoften, og hvis ikke Rutebilerne alle meldte sig til Stationen, vilde der snart komme Forslag om en Station for Fragtbiler paa samme Sted. Skulde Rutebilerne blive saa fornuftige at vælge Amtmandstoften, vilde den blive helt optaget af disse, men saa var der en udmærket Plads til Fragtbiler ovenfor, tæt ved Ilgodsstationen, hvorved de fik bekvem Adgang til at modtage og aflevere Ilgods fra og til Banen. Taleren forstod slet ikke den Tale, at Landboerne ikke vil komme til Aarhus. De tre næste Sager paa Dagsordenen var Andragender om Udvidelse af to Bilruter og Oprettelse af en ny; det viste tydeligt, at Talen om at jage

Landboerne bort var udi det Blaa, og Fabrikant Møller vilde ikke vinde Roser ved den Tale. Det foreliggende Forslag var det bedste, som endnu havde været fremme, og hverken Fabrikant Møller eller hans Kollega i Udvalget havde hidtil anvist noget andet i Stedet.

A n d r. B i t s c h vilde oplyse Fabrikant Møller om, at i Flertalsgruppen havde man det ikke som i den borgerlige Gruppe, hvor Fabrikant Møller ordnede det hele. Blandt Flertallet kunde enhver fremsætte sine Anskuelser i Byraadet, og efter de Udtalelser Fabrikant Møller havde fremsat, kunde der nok være Grund til at fastslaa, at ingen tænkte paa at hindre Forretningsforbindelsen mellem Aarhus og Oplandet. Hvis d'Hrr. kunde anvise en bedre Plads, skulde man nok finde Gader, hvor der kunde køres.

J. F o g h M o g e n s e n pegede paa, at der ikke i Forslaget stod noget som helst om, at alle Ruter skal henvises til Amtmandstoften. Kommunen havde ikke blandet sig i Spørgsmaalet om Rutebilstationen, men blot opsagt Holdepladserne og foreslaaet at forbyde Kørsel i de snævre Gader, og Brolægningsudvalget havde overhovedet ikke noget at gøre med at anvise Pladser, det var et helt andet Udvalg. Naar Færdselen først var forbudt i de nævnte Gader, vilde der nok komme Forslag om, hvilke Gader der skal køres i. Murermester Rasmussen var ked af, at Taleren havde afsløret ham, men det faktiske var, at han havde foreslaaet at etablere ensrettet Kørsel i de Gader, her var Tale om. Taleren troede ikke, at Hr. Rasmussens Standpunkt var dikteret af Kærlighed til Bilejerne; der maatte vist ligge noget andet bagved.

R a s m u s R a s m u s s e n mente, at Fogh

Mogensen burde være Digter, det vilde han sikkert egne sig godt til; han tillagde i hvert Fald Taleren Udtalelser, som aldrig var brugt. Taleren havde forøvrigt ikke nogen Mundkurv paa, men vilde altid have Lov til at sige sin Mening i Byraadet.

Leonhard Hansen syntes, at Fabrikant Møller var blevet noget irriteret over Talerens Bemærkninger. Taleren havde aldrig sagt, at Fabrikanten var dum, og ansaa ham nærmest for at være drukdreven, men det var en Dumhed at ville lave denne Sag til et politisk Spørgsmaal; det var et Forslag til en Færdselsordning, der var fremsat for at varetage alle Børgeres Interesser. Det var ganske vist blevet sagt, at der var Særinteresser indblandet i Sagen, og at bl. a. en Bank i Byen havde blandet sig deri og søgt at spille Overbyraad; men det var sikkert noget Sludder, i hvert Fald antog Taleren ikke, at Fabrikant Møller vilde være med til noget saadant. De konservative Medlemmer mente sikkert ogsaa, at disse Gader ikke egner sig til Rutebilkørsel; derfor var det en Dumhed at ville fastholde et andet Standpunkt, men jo flere Dumheder fra den Side, des bedre for Modparten. Men det var ikke ligegyldigt, naar et Medlem her stod og udtalte, at Aarhus Byraad vilde forbyde Landboerne Adgang til Byen. Taleren vilde tværtimod byde dem velkommen til Aarhus, men blot henvise dem til at køre i de Gader, hvor det var betryggende for dem selv. Taleren havde før sagt, at der var god Plads til Biler omkring Domkirken, men da var Talen om private Biler, og det var noget andet end Rutebiler. Hele denne Tale om at forbyde Adgang til Byen var rent Nousens, og Fabrikant Møller mente det sikkert heller ikke; det var noget, som var dikteret ham andetsteds

fra. I København fik Rutebilerne kun Lov til at køre til Sporvejslinierne, og Aarhus Kommune kunde godt vedtage det samme, men man ønskede ikke at bebyrde Landboerne med denne Afgift, selv om det vilde være en Fordel for Kommunen.

J. P e r r e g a a r d var glad ved, at Fabrikant Møller var enig med Taleren i, at Fragtbilerne bør samles paa eet Sted, og det gik sikkert i Orden med en Station ved Banegaarden. Hvis de fra Grenaa ikke vilde være med, kunde de jo passende holde ved Marienlund.

J. C h r. M ø l l e r hævdede overfor Borgmesteren, at Byraadet ikke havde noget at gøre med at skaffe Plads til Rutebilerne, og Taleren havde derfor ingen Pligt til at anvise nogen saadan. Borgmesteren var vist ikke saa meget Købmand nu som tidligere, for saa vilde han vide, at Fragtbilerne havde ikke noget at gøre med en Jernbanestation, idet Bilerne selv førte Varerne fra By til By, og det havde ikke noget med Banen at gøre. Taleren havde ikke gjort denne Sag til et politisk Spørgsmaal, og indenfor den borgerlige Gruppe havde enhver Lov til at stemme, som de vilde; det var ikke som i Flertalsgruppen, hvor det efterhaanden var blevet saaledes, at 7 Mand kunde bestemme alt, hvad der skal vedtages i Byraadet.

B o r g m e s t e r e n havde maaske nok tabt nogle af sine Købmandsevner, men havde alligevel hver Uge Lejlighed til at konstatere, at de var ikke gaaet helt bort endnu. Hvad Fragtbilerne angik, saa kom i hvert Fald mange af disse fra Oplandet med Varer, der skulde forsendes som Ilgods, og det var da en Fordel for dem at have Station ved Banen. Taleren vilde alligevel hævde, at som denne Sag havde udviklet sig, havde

Fabrikant Møller en Pligt til at give Anvisning paa en anden Plads, og det samme gjaldt Murer-
mester Rasmussen i Udvalget. Man kunde ikke
saaledes angribe Flertallet, fordi de anviser en
Plads, naar man ikke selv anviste en anden i
Stedet for. Havde Mindretallet gjort dette, og
Flertallet saa havde stemt den ned, var der mere
Grund til at rette Bebrejdelser.

C h r. C h r i s t i a n s e n havde flere Gange
stillet Hr. Rasmussen det Spørgsmaal, hvad Min-
dretallet ønskede gjort for at faa en Forbedring
af Forholdene, men havde ikke faaet noget Svar
herpaa. Derfor fandt Udvalget ingen Anledning
til at udsætte Sagen, for Hr. Rasmussen ønskede
overhovedet ingen Løsning, og den borgerlige
Gruppe var indstillet paa det samme; den førte
her en fuldstændig negativ Politik og ønskede
blot at stemme imod Forslaget.

Indstillingen vedtoges med 13 Stemmer mod 8.

10. (J. Nr. 81⁹—1929). Andragende fra **H. Grønning**
om Tilladelse til Udvidelse af Automobilruten Aar-
hus-Odder med en Tur paa Hverdagene.

Anbefalet af Brolægningsudvalget, idet man
dog gør opmærksom paa, at Forøgelsen af Turene
til og fra Rutebilstationen forøger Færdselen i de
smalle Gader, som fører til denne.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 81¹⁰—1929). Andragende fra **K. A. Chri-
stensen** om Tilladelse til Oprettelse af en Fragt-
mandsrute fra Ry over Skanderborg til Aarhus.

Anbefalet af Brolægningsudvalget paa sæd-
vanlige Betingelser.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 81¹¹—1929). Andragende om Tilladelse
til Udvidelse af Automobilruten Aarhus-Skaade-
Højbjerg med to Ture paa Hverdagene.

Anbefalet af Brolægningsudvalget, idet man dog gør opmærksom paa, at Holdepladsen for Ruten henhører under dem, der er opsagt fra 1/4 1930.

Indstillingen vedtoges.
